

සේනාධීර පියසේන අපට ඉතිරි කර ගියේ කුමක්ද?

ඩී බී කුරුප්පු

මනුෂ්‍ය අභාවය ජාතියට පිරිමැසිය නොහැකි පා-
වුලක් යයි කිව හැකිය. මනුෂ්‍ය අමා මහ නිවන් සුව
පැතිය හැකිය. වාරිකාණ්ඩය මේ වාගේ මුසා නො-
දොඩා මිය ගිය මහා ලේඛකයා - මහා මාධ්‍ය වේදියා
අපට කියා දුන් - ක්‍රියාවේන් හා ආදර්ශයෙන් - අප
මනුෂ්‍ය උගත යුතු නිකු පාඩම් - මහ පොත්විම්
කවේදියා විමසා බැලීම මනුෂ්‍ය ජනතාවටත් කරන
මහඟුම සේවය බව මට සිතෙයි.

අවුරුදු පොළොහක පමණ සිසුවකු හැටියට ආනන්ද
විද්‍යාලයේ නේවාසිකයන් පළ කළ ASOKIAN නම්
පුවත්පතේ සම සංස්කාරක (අනෙක් සංස්කාරක සී
එම් විරාජනන්) වශයෙන් මාධ්‍යයට පිවිසුණු එස්
පියසේන 94 වියක් ආසූ වළඳා අවසන් ක්‍රමය හෙළන
තෙක්ම ඒ කාර්ය දිනටම කරගෙන ගියේ ය.

මතු වෘත්තියකු හැටියට පුවත්පත ලොවට
සම්බන්ධ වූයේ 18 වැනි වියේදී ය. ලංකා කොමියුනි-
ස්ටි පක්ෂයේ පුවත්පත වූ ජවයන්ති ආරම්භක සං-
ස්කාරක වනගෙන ඒ. ඒ ගමන ශ්‍රී ලංකා
පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රථම කතා පරිවර්තක - ලංකා
ගුවන් විදුලියේ වැඩ සටහන් සම්පාදක - ලේඛනවුස්
ආයතනයේ පුවත්පත වල සේවය - පණ අදිමින්
පැවති ලංකාදීප පුවත්පතට නව පණක් දුන් සංස්ක-
ාරක වශයෙන් ද රටට ජාතියට ඉටු කළ සේවය
අප්‍රියලේ 5 වැනි ආ මහර කළ එස් පියසේන රටවල්
තුනක සිය හැකියාව ප්‍රදර්ශනය කළ මාධ්‍ය
වේදියෙකි. ලේඛකයෙකි. ගුවන්විදුලි ශිල්පියෙකි. ඒ
අතින් මනුෂ්‍ය උසස්ම සේවය ඉටු වූයේ සමස්ත
ඉන්දියා ගුවන්විදුලි සේවයේ සිංහල අංශය හාර වූ
ශිල්පියා හැටියට ය.

14 වසරක් තුළ එහි නිරතව සිටි මනු මුද්ධගයා -
සෘථි බඳු බොද්ධ මධ්‍යස්ථානවල සිට වෙසක් වැඩ
සටහන් සම්පාදනය කොට ශ්‍රී ලංකාවේ මුල්කයන්
වෙත ගෙන ඒමට ක්‍රියා කළ පළමුවන්නා වූයේ ය.
කල්කටා සරසවියක ඉගෙනීමට ගිය ගමන අතර මහ
නගර කොට ආපසු පැමිණීම මතු දෙවැනි වතාවට
එහි ගොස් ඒ මෙහෙය හමාර කළේ ඉන්දියාවේ
නියෝජ්‍ය ශ්‍රී ලංකා කොමසාරිස් හැටියට ය.

රටවල් තුනක් පුරා පැතිරුණු මෙහෙවරක් ඉටු කළ
මතු සිංහල - ඉංග්‍රීසි සහ හින්දි යන භාෂා ත්‍රයම
දැන සිටියේ ය.

1922 වසරේ දිනයක පස්දත් කෝරළයේ දේවනුව
නම් ගමේ උපත ලද ශ්‍රී ලාංකිකයා මිය යන විට

මස්වේලියාවේ පුරවැසියෙක් විය. පිටියේ අවසන්
අවදියේ වසර ගණනාවක්ම සිටිනි නුවර සිය දියණිය
සමඟ වාසය කළ එස් පියසේන සිටිනි හා මෙල්බර්න්
යන දෙකුවරම සාහිත්‍ය කටයුතු වලට සම්බන්ධව
සිටියේ ය. විශේෂයෙන්ම සිංහල ගුවන්විදුලි සේවා-
වන්ටන් - මෙල්බර්න් ප්‍රකාශන වන පහත - සන්නසා -
සිහනද - ලක්බිම යන මාසික පුවත්පත්වලට නිරත
ලිපි සම්පාදනය කළේ ය.

පහත මාසිකයේ සංස්කාරක මණ්ඩලයේ
සාමාජිකයකු වශයෙන් ද සිටි මතු ශ්‍රී ලංකාවේ
පුවත්පතේ සමඟ පැවති සබඳතාව දිනටම
පවත්වාගෙන ගියේ ය. ලංකාදීප පුවත්පතට ලියූ
මනුෂ්‍ය ලිපි අවසන් දක්වා පාඩකයාට කියවන්නට
ලැබුණේ ය.

දිවයිනේ වාද්ධමත පුවත්පත කලාවේදියා වූ මනුට
කිහිප වතාවක්ම මේ පිළිබඳ සම්මාන හිමිවූ බව කිව
යුතුය. මෙරට මනුට පිරිනමන ලද සම්මානය වූ
වික්ටෝරියා පාන්තයේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ උපහාරය
වශයෙන් වූ ජලකයක් එස් පියසේන මහතාට
පිළිගැන්වීමේ භාගයය මට ලැබුණේ 2012 පෙබරවාරි
18 වැනි දින පවත්වන ලද මගේ සිවුරැකි පොත්
එළිදැක්වීමේ දී ය. ඒ රැස්වීමේ මුලසුන හෙබවුයේද
මතු ය. ඉන්පසු 2013 සැප්තැම්බර් 22 වැනි දින
පැවැත්වුණු මගේ පස්වැනි පොත් එළිදැක්වීම එස්
පියසේන මහතා සමඟ පැවැත්වූ හවුල් පොත්
එළිදැක්වීමක් විය.

"දුරාතීතයේ ආවර්ජනා" ඉන්ටර් පොරට වැඩියේ
එහිදී ය. නිව සවුන්වේල්ස් ප්‍රාන්තයේ ආදි ආනන්දීන්
විසින් මනුෂ්‍ය පොත ලියැවීමේ උත්සවයක් ඉන්පසු
පවත්වන ලද බවද කිව යුතු ය. මනුෂ්‍ය අවසන්
පොත් එළි දැක්වීම පවත්වන ලද්දේ ආනන්දයේ
කුලරත්න ශාලාවේදී ය. එය එම විද්‍යාලයේ ආදි
ශිෂ්‍ය සංගමය විසින් සංවිධානය කරන ලද්දක් විය.

නොබෝදා උත්වාකාරයෙන් පොරට වැඩිමුණු
ආචාර්ය රනිල් වික්‍රමසිංහ ගේ චරිතාපදානය ගැන
ඇසූ මට සිතුවේ එස් පියසේන වැනි විසතකුගේ
චරිත කතාව දේශපාලනයකුගේ චරිතාපදානයකට
වඩා රටටත් ජනතාවටත් වැඩිප්‍රායක නොවන්නේද
යන අදහස ය. මා තුළ හටගත් ඒ සංකාව දුරු
කිරීමට සමත් සත් ක්‍රියාවක් පෙබරවාරියේ ශ්‍රී
ලංකාවට ගිය සිහනද සංස්කාරක විල්ග්‍රයි සිට්ටර්ඩයා
විසින් කරනු ලැබීය. මාධ්‍යවේදී දයා ලංකාපුර
අල්ලාගෙන එස් පියසේන චරිතාපදානය සම්පාදනය
කිරීමේ වගකීම මනුට පැවරීම ය. ඒ පොතේ පිටපත
පියසේන මහතා මිය යාමට පෙර අනුමත කිරීමද
අපගේ වාසනාවක් ම ය.

මෙහෙවර අවසන් කර ඔහු යන්න ගියේ ය

උපේක්ෂා සේනානායක

"නිර්වර්ණ" වෙත මෙතෙක් මා සැපයූ සෑම තීරු පිලියක්ම ලියා තැබූ
කෙටි සටහන් වුවත් මෙවර තීරු ලියිය ම විසින් ලියනු ලබන්නේ අසීරු-
වෙන් හා එක්තරා කම්පිත මානසිකත්වයකින් බව ලියා දැක්විය යුතු ය.
වසර 94 ක් දීර්ඝයු විදු ලාංකීය ජන සමාජය වෙනුවෙන් තම පරිණාමීය
සහ දැනුම අවසන් මොහොත දක්වා බෙදා දුන් ඒ ගුණම ජනමාධ්‍ය-
වේදියාණන් එස් පියසේනගේ ගේ අභාවය අයා කම්පනයට පත් නොවී
සිටිය හැක්කේ කවරකුට ද?

2011 වර්ෂයේ අගභාගයේ එක්තරා

සැන්දෑවක ලින්ඩ්හර්ස්ට් හි
පදිංචි මනුෂ්‍ය
ආගනිපුත්‍රයකුගේ නිව-
සේ දී මට ප්‍රථම
වරට එස් පියසේ-
නගේ මුණ
ගැසුණි. දශක
ලඝුනාවකට පෙර
ඉන්දිය
මහකොමසාරිස්
සේවයේදී මනු ලත්
අත්දැකීම් මගේ
අභිරුචියකින් සිතිපත්
කළ මතු ඉතා තරුණ
වියේ දී ආරම්භ කළ තම
මාධ්‍ය මෙහෙවර ස්මරණ ශක්තිය
යහපත් තත්වයෙන් පවතින තුරුම තමන්ට හැකි පමණින් ඉටු කරන
බව දිලන දැඩික යුතුව කියා සිටියේ ය. හිසකඩම මතු එය ඉටු කළේ
ය. අවසන් වරට මාර්තු 25 වන දා උදෑසන මා අමතන විටත් මතු
ලෝකයේ දේශපාලන තත්වය ගැන අන්තිම තත්පරයටද දැනුවත් වී
සිටියේ ය. එතරම් විශිෂ්ට ස්මරණ ශක්තියක් ප්‍රකට කළ මතු සතු වූ
දැනුම සහ තොරතුරු සොයා යාමේ මාධ්‍යවේදියකු සතු විය යුතු පිප-
යාව නොසිදී තිබීම මා විශ්මයට පත් කළ කාරණයක් විය.

සුචිත්තේ දේනාධීරයන් අවසන් වරට මට එවූ විද්‍යුත් ලිපියකට එස් පිය-
සේනගේ ගේ රූපවාගිනි මාධ්‍ය සාකච්ඡාවක් අමුණා එවා ගිබිණි. සිය
යට රැවුල සහ වඩා කොණ්ඩය දිගුවන සේ වඩා සිටියේනගේ
කදිමට තම හඬ පාලනය කරමින් කතා කරනු මම දුටුවෙමි. සිය
ප්‍රතිභාව එළෙසින්ම රැක ගනිමින් මතු සිය වයෝවෘද්ධි අවදියේත් මාධ්‍ය
මෙහෙයවන අන්දම තරුණ ජනමාධ්‍යවේදීන්ට පාඨම රැසක් උගත හැකි
අවස්ථාවක් වූවා හිසකඩ ය. එස් පියසේනගේ මෙල්බර්න් නුවරී සිටින
නුවරත් කඩින් කඩ වාසය කළ සෑම විටකම එතුමා සමඟ පුවත්පතේ
සාකච්ඡා කියවත් කිරීමට තරම් මම භාග්‍යවන්ත වීමි. එතරම් අප-
ක්ෂපාති සහ ප්‍රඥාගෝචර ලෙස සිය පෘත මෙහෙයවන ලේඛකයකු
පුවත්පත කලාවේදියකු සහ දැන උගතකු අප අතරින් විශෝචිත තීරු
ලිපියකින් ලියා ගිම කළ නොහැකි පාචුලත් බව කිව යුතුය. එස් පිය-
සේනගේ යළි යළිත් අප අතර උපදින්න මබ වරාමයක් තබා ගිය
ජාතික මෙහෙවර අඛණ්ඩව කරගෙන යාමට . .